

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Θέλος Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀγούστου Μακί: Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετὰ εἰκόνων) μεταφράσει Ἰαρ. Ἀρνίνου, (συνέχεια). — *Fortuné Boisgobey*: ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, μεταφράσει Διδάσκου, (συνέχεια). — Εὐγενίου Μορέ: Η ΔΙΨΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, μυθολόγημα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προκληρωτίς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15. Ἐν Ῥωσίᾳ βούβλια 6.

Εἰς τὸ πρῶτον:

Η ΑΡΑΠΙΣΣΑ

Διήγημα Νικ. Ἰω. Σταματέλλου.

ἈΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ἈΝΝΙΝΟΥ

[Συνέχεια]

ΣΓ'

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΔΩΡΑ ΣΥΝΤΕΛΟΥΣΙΝ Εἰς ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

Τὴν ἐπαύριον μίᾳ ἀμαξῇ κεκλεισμένη, συνοδευομένη παρ' ἐνὸς ἀνδρὸς καὶ δύο θεραπόντων ἐρίππων, ἐσταμάτα παρὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως πρὶν εἰσελθεῖν εἰς Βερσαλλίας. Ὁ ἵππεὺς εἰσῆλθε μόνος εἰς τὴν πόλιν καὶ ἠρώτα μετὰ ξενικοῦ ὕφους ποῦ κεῖται τὸ ἀνάκτορον τῶν Βερσαλλιωτῶν.

Ἡ παράδοξος ἐρώτησις ἐξέπληξε τοὺς ἐρωτωμένους, ὡς νὰ ἠρώτων αὐτοὺς ποῦ ἔκειτο ὁ ἥλιος. Ἐν τούτοις εἰδείξαν τὸ ἀνάκτορον εἰς τὸν ξένον. Οὗτος, ἀφοῦ ἤκουσε τὰς ὁδηγίας, ἠρώτησεν ἂν ἡ κυρία Μαιντενῶν εὐρίσκειτο εἰς Βερσαλλίας.

Οἱ πρὸ τοῦ πυλῶνος κλητῆρες, πρὸς οὓς ἀπηυθύνετο, παρετήρησαν ὅτι ὁ ἵππεὺς μὲ ὄλας τὰς ἀλλοκότους ἐρωτήσεις του, ἐφάνετο ὑποκείμενον σημαντικόν, ὅτι εἶχε δύο θεράποντας ὀπισθεν τῆς ἀμαξῆς του, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπέβαινε λαμπροτάτου ἵππου καὶ ἠδύοχησαν ν' ἀπαντήσωσιν ὅτι ἡ μαρκησία εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσει κατὰ τὴν συνήθειάν της εἰς Σαιν - Σὺρ.

Ὁ ξένος ἠρώτησε λεπτομερῶς περὶ τῆς ἀγούσης εἰς Σαιν - Σὺρ, καὶ χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ ποσῶς εἰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα πιθανῶς εὐρίσκοντο ἐντὸς τῆς ἀμαξῆς τῆς τόσον ἐπιμελῶς κεκλεισμένης, ἐβάδισεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μικρᾶς συνοδίᾳς πρὸς τὸ Σαιν - Σὺρ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶχεν ἐμποιήσει αὐτῷ ἐντύπωσιν τὸ αἷμα συνέρρουσεν εἰς τὰς παρειὰς του, ἡ μελαγχολικῆ μορφή του ἐνεψυχούτο ἀφότου ἤρχισεν νὰ διακρίνη εἰς τὸ ὀρίζοντα τὴν διάσημον μονήν, πρὸς

ἣν ὠδήγει τὴν σιγηλὴν αὐτοῦ συνοδίαν.

Ἦκολούθησε τὴν ὁδόν, ἣν γινώσκομεν, εἶδε μετ' ὀλίγον ἐνώπιόν του, τὴν εἴσοδον τοῦ Σαιν - Σὺρ καὶ ἀκουσίως κεντῶν τὸν ἵππον του, παρεκάλεσε τὸν θυρωρὸν νὰ ζητήσῃ δι' αὐτὸν ἀκρόασιν παρὰ τῆς κυρίας Μαιντενῶν.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐν Σαιν Σὺρ ἦτο ἀβρόφρον, ὅπως ἦτο πανταχοῦ τοιοῦτο ὅπου διώκει ἡ κυρία Μαιντενῶν. Ὁ θυρωρὸς διέκρινε μακρόθεν τὴν βαρεῖαν ἀμαξάν, τὴν πάντοτε κεκλεισμένην, ἣτις ἐστάθη εἰς τρίακότα βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κυρίου της, εἶδεν αὐτὸν τὸν κύριον καὶ τὴν παράδοξον, ἀλλ' ἀξιοσέβαστον, ὅψιν του καὶ ἠρώτησε ποῖον ὄνομα ἔπρεπε ν' ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν κυρίαν του.

— Βὰν Γκράφτ, εἶπε λακωνικῶς ὁ ξένος.

Τὸ ἔνδοξον ἐκεῖνο ἐν τῇ μονῇ ὄνομα, ἔνεκα τῆς καλλονῆς, τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς περὶ τοῦ πλοῦτου φήμης τῆς Ἀντωνιέττης, τῆς τροφίμου, ἥς ἡ προῖξ συνίστατο εἰς ἕνατομμύριον, τὸ ὄνομα ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ μαρκησία ἐτίμα διὰ τῆς εὐνοίας της, ἔσχε μαγικὸν ἀποτέλεσμα. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θυρωροῦ, καίπερ συνειθισμένοι εἰς τόσας ἐπισημότητας, διεστάλησαν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ πλουσίου Ὀλλανδοῦ, περὶ οὗ ἐλάλουν εἰς Σαιν - Σὺρ ὡς περὶ μυθώδους τινος Ἴγκρα τοῦ Μεξικίου.

Ὁ θυρωρὸς ἔκρουσε βιαίως τὸν κώδωνα διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ εἰς τὸ ἐντευκτήριον, καὶ ἔκρουσεν αὐτὸν δις ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐπισκέψεως πρίγκηπος τινος ἐξ αἵματος βασιλικοῦ ἢ στρατάρχου τῆς Γαλλίας.

Ἦτο τῷ ὄντι ὁ βὰν Γκράφτ ὠχρὸς, μετὸς ὀφθαλμοῦς λάμποντας ἐκ πλείονος νοσημοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἐκ πλείονος μελαγχολίας. Ἡ χυδαία ὄψις αὐτοῦ εἶχεν ἀποκτήσει ἐκ τῆς λύπης ἔκφρασιν σκεπτικὴν, ἔχουσαν πάντοτε ποῖάν τινα μεγαλειότητα. Ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν κοίλων ὀφθαλμῶν του καὶ ὑπὸ τὸ συνοφρύωμα διαρκοῦς ῥέμβης, ἐξεπέμπετο κατὰ διαλείματα ἀστραπηθόλον βλέμμα, ὅπερ οὐδ' αὐτὸς ὁ Λουβοῦθ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστή, τοσαύτην ἀπεκάλυπτε βαθεῖαν ἀ-

βυσσον καὶ τοιαύτας τρομακτικὰς πληγὰς ἐν τῇ στιγμιαίᾳ δι' αὐτοῦ ἀποκαλυπτομένη ψυχῇ του.

Ὁ βὰν Γκράφτ ἀπὸ τῆς συνεντεύξεως αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀντωνιέττης εἰς Ἅγιον Γισλανόν, εἶχεν ἀπολέσει τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὸν ὕπνον. Καθ' ἐκάστην νύκτα τὸ φάσμα ἐκεῖνο ἐνεφανίζετο ἐν τῇ κλίνῃ του μετὸ μειδίαμα τὸ ἐπαίτου τὴν φιλοστοργίαν, ἐνόμιζε δὲ ὁ δυστυχὴς ὅτι ἔβλεπε καθ' ἐκάστην νύκτα συνοδύουσαν τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην ὄπτασίαν, ἕτερον φάσμα καθημαχμένον, ὅπερ ἰκετευτικῶς ἐψιθύριζεν.

— Ἀγάπα τὴν θυγατέρα μου!

Οὐδὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἰατρεύσῃ τὸν βὰν Γκράφτ ἀπὸ τὰς ἐπωδύνους ἐκεῖνας ὄπτασίας, οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἐλπίδος φοβερᾶς ἐκδικήσεως, ἡμέραν δέ τινα καθ' ἣν ὁ Γουλιέλμος μετέβη νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν φίλον του, διότι ἐπρόκειτο ἴσως νὰ δανεισθῇ ἄλλο ἕνατομμύριον, εἰσῆλθε χωρὶς νὰ τὸν προαναγγεῖλωσι, κατὰ τὴν συνήθειάν, του καὶ εὐρε τὸν Ὀλλανδὸν καταγιγόμενον εἰς τὸν θάλαμον τῆς ἐν Βωμπις οἰκίας του νὰ ἐγεῖρῃ σωρὸν χουσῶν νομισμάτων παντὸς ἔθνους ἐπὶ μαρμακρίνης τραπέζης, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θαλάμου.

Ὁ βὰν Γκράφτ μετῶν ἐσχημάτιζε στήλας νομισμάτων ἐκ δεκακισχιλίων λιβρῶν ἐκάστην. Ὁ Γουλιέλμος ἠρίθμησε πεντήκοντα τοιαύτας ἀποτελούσας τετράπλευρον λαμπρῶς σπινθηροβολοῦν, ὅπερ θὰ προσεῖλκε τὴν ὄρεξιν παντὸς κλέπτου, ὅπως ἡ νωπὴ σὰρξ προσελκύει τοὺς γύπας.

Ἀφοῦ ἐσχημάτισε τὴν πυραμίδα ταύτην ὁ βὰν Γκράφτ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς χάρτην περιέχοντα τὰς ἐξῆς λέξεις, γραφείσας ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ διὰ μεγάλων χαρακτῆρων:

«Θὰ δώσω τὰς παρούσας πεντακοσίας χιλιάδας λιβρῶν εἰς τὸν πρῶτον, εἰς οἰανδήποτε ἐθνικότητα καὶ ἂν ἀνήκει, ὅστις θὰ μοὶ ἀναγγεῖλῃ τὸν θάνατον τοῦ Λουβοῦθ.

«Μάιος, 1691.

«Βὰν Γκράφτ ἐκ Ροττερδάμης.»

Καὶ ὁ Ὀλλανδὸς ἐστερέωσε τὸν χάρτην

επιθέτων εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας τέσσαρα διπλά δουβλόνια τῆς Ἰσπανίας.

Ὁ βασιλεὺς ἐπλησίασεν ὅπως ἀναγνώσῃ ἀνωθεν τῶν ὤμων τοῦ φίλου του. Ὁ βάν Γκράφτ τὸν ἤκουσε βαδίζοντα, καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς αὐτόν. Ὁ Γουλιέλμος, χωρὶς νὰ εἶπῃ τι, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς μεγάλης ἔδρας, ὅπου τὸν εἶδομεν ἄλλοτε, εἶτα δὲ μὲ ὕψος φυσικώτατον ἠρώτησε τὸν ἔμπορον πῶς εἶχεν.

— Καλὰ, ἀπήντησεν ὁ βάν Γκράφτ χαίρων ἄκρως διὰ τὴν ἰδέαν, ἥτις εἶχεν ἐπέλθῃ εἰς τὸ πνεῦμά του.

Καὶ συνωμίλησαν περὶ ἄλλων πραγμάτων.

Εἶτα ὁ Γουλιέλμος προσῆλθὼν ἐπὶ τοῦ φίλου του τὸ ὄξύ ἐκεῖνο βλέμμα, τὸ εἰσδύον μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας.

— Θὰ εἶχες καμμίαν δυσκολίαν νὰ ὑπάγῃς εἰς Γαλλίαν; εἶπεν

Ὁ βάν Γκράφτ ὠχρίασεν.

— Εἰς Σαιν-Σὺρ; ἐξηκολούθησεν ὁ Γουλιέλμος μὲ τὴν ἀσθενῆ καὶ διακεκομμένη φωνήν του.

Ὁ Ὀλλανδοὺς ἐκλονίσθη νέφος διήλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Οὐδέποτε εἶχε τολμήσει νὰ διατυπώσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν τολμηρὰν ἐκείνην ἰδέαν, νὰ ἐπανιδῆ τὴν Ἄντωνιέτταν! Καὶ ἐν τούτοις, ἀφοῦ ὁ Γουλιέλμος ὠμίλησεν, ἀκράτητος ἐπιθυμία, ἀσβεστος δίψα ἐπλόγισε τὴν ταλαίπωρον καρδίαν του, ὅπως προσκολληθῆ δι' ὑστάτην φοράν εἰς μίαν ἐσχάτην ἐλπίδα.

— Ἀναχώρησε λοιπὸν ἀμέσως, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος· δύνασαι νὰ φθάσῃς εἰς τὰ γαλλικὰ σύνορα μετὰ δύο ἡμέρας. Ἀκολούθησε τὴν ὁδὸν τῶν Παρισίων· θὰ εὕρῃς εἰς αὐτὴν πεζὴ βαδίζούσας, πλανωμένους καὶ ἐπακτούσας τρεῖς γυναῖκας γερμανίδας, δύνασαι νὰ τὰς πλησιάσῃς ἀφόβως· εἶνε πριγκίπισσαι ἀνωτάτου γένους. Ὁμιλεῖς τὴν γερμανικὴν. Αὐταὶ δὲν γνωρίζουσιν ἄλλην γλῶσσαν· ἔσο ὁ διερμηνεύς των καὶ ὁδήγησέ τας πρὸς τὴν κυρίαν Μαιντενῶν. Πιστεύω ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν θὰ προξενήσῃς μεγάλην εὐχαρίστησιν. Πῆρσφερε πρὸς τὴν μαρκησίαν τοὺς φιλικούς καὶ εὐσεβάστους χαιρετισμούς μου, βεβαιώσου δὲ ὅτι σοῦ ἀναθέτω παραγγελάκιον, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ μὲ εὐχαριστήσῃς.

Ὁ βάν Γκράφτ δὲν ἦτο φύσει χαρρακτῆρος περιέργου καὶ ἐταστικοῦ. Ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ φίλος του ὀμίλει πάντοτε περὶ θετικῶν πραγμάτων διὸ ἠρέστη νὰ εἶπῃ πρὸς αὐτόν:

— Εἰς ποῖον περίπου μέρος θὰ συναντήσω αὐτὰς τὰς κυρίας;

— Δὲν δύνανται νὰ διανύουν περισσότερον ἀπὸ τέσσαρας ἢ πέντε λεύγας τὴν ἡμέραν. Χθὲς διήλθον ἐκ Μόνς· θὰ τὰς ἀνεύρῃς πέραν τῆς Βαλενσιέννης.

Ὁ βάν Γκράφτ χωρὶς νὰ προβάλλῃ τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν προσεκάλεσε διὰ τοῦ κώδωνος τοὺς ὑπηρετάς του, ὅπισθεν τῶν ὁποίων προσῆλθεν ὁ Λαγκομπέρζ, ὅστις διερχόμενος διὰ τοῦ θαλάμου ἔνθα

ὑψοῦτο ὁ σωρὸς τῶν πεντακοσίων χιλιάδων λιθρῶν ἀφῆκε κραυγὴν, ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἐπιτεθειμένην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς χρυσῆς πυραμίδος ἐπιγραφὴν ἐβυθίσθη εἰς μελέτην ἐξ ἐκείνων, ἅς ὁ Σατανᾶς ἐμπνέει εἰς τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένους.

Ὁ Γουλιέλμος βλέπων τὸν Λαγκομπέρζ ἐρρέμβαζεν ἐπίσης.

Ὁ βάν Γκράφτ διέταξε νὰ ἐτοιμασθῶσι ἵπποι πρὸς ὁδοπορίαν, ἐνδύθη δὲ χωρὶς ποσῶς νὰ δεῖξῃ σπουδὴν οὔτε εἰς τὰ κινήματα, οὔτε εἰς τοὺς λόγους. Εἶτα ἀφοῦ ἐτελείωσεν:

— Εἶμαι ἕτοιμος, εἶπεν.

Οἱ θεράποντες ἀπεμακρύνθησαν εὐσεβάστως. Ὁ Λαγκομπέρζ παρετήρει τὸν χρυσὸν καὶ ἐξηκολούθει νὰ σκέπτηται.

— Μὴ λησμονήσῃς, βάν Γκράφτ, εἶπε βραδέως ὁ Γουλιέλμος, νὰ εἰδοποιήσῃς τὴν κυρίαν Μαιντενῶν ὅτι ἐπιφυλάττω αὐτῇ μετὰ τινὰς ἡμέρας εὐχάριστον ἔκπληξιν καὶ ὅτι ἔχω προωρισμένον δι' αὐτὴν ἓν φιλικὸν δῶρον.

Ὁ βάν Γκράφτ ἔνευσε καταφατικῶς.

— Λοιπὸν ὑπάγε, φίλε μου, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος· τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν βάν Γκράφτ, ὅστις διηυθύνετο ἤδη πρὸς τὴν κλίμακα.

Ὁ Λαγκομπέρζ ὡς ν' ἀρυπνίζετο διὰ μιὰς ἐπλησίασε καὶ ἀφοῦ ἐχαιρέτισε τὸν βασιλέα:

— Δὲν μὲ παραλαμβάνετε κ' ἐμέ, κύριε; εἶπε πρὸς τὸν βάν Γκράφτ.

— Διατί ὄχι; ἀπήντησεν οὗτος.

Ὁ Λαγκομπέρζ ὤρμησε καὶ κατῆλθε διὰ τῆς κλίμακος τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως εὐρεθῆ πρώτος παρὰ τὴν ἄμαξαν.

Ὁ Γουλιέλμος στραφεὶς παρετήρησεν, ὅτι ὁ χάρτης ὁ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ βάν Γκράφτ εἶχε γείνει ἄφαντος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ σωροῦ τοῦ χρυσοῦ.

Ἴδου τίνι τρόπῳ ὁ βάν Γκράφτ ἐξεκίνησε καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δὲν θὰ ἐκπλαγῶσι πλέον βλέποντες αὐτὸν εἰσερχόμενον εἰς Σαιν-Σὺρ καὶ συνοδεύοντα τὴν βαρεῖαν ἄμαξαν.

Δὲν ἀνέμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ ἐντενκτῆριον. Ἡ κυρία Μαιντενῶν μόλις εἶχεν ἀποτελειῶσει τὸ γέσμα, συγγευματίσασα μὲ τὰς νεάνιδας, ἅς ἠθέλησεν οὕτω ν' ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς Γ' ὁβολίας καὶ τοὺς ἀκάρπους αὐτῶν κόπους. Ὅτε ἡ Νανὼν ἐλθοῦσα ἐψιθύρισε εἰς τὸ οὖς τῆς τὸ ὄνομα τοῦ Ὀλλανδοῦ, τὸ χρῶμα τῆς μορφῆς τῆς μετεβλήθη, χωρὶς δὲ νὰ φανερώσῃ τίποτε πρὸς τὴν Ἄντωνιέτταν, τῆς ὁποίας μόνον ἔθλιψε τὴν χεῖρα, ἀποτείνουσα ἄμα αὐτῇ φιλικὸν μεδίωμα, ἠγέρθη ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ δωμάτια τῆς.

*Ἐπετι συνέχεια.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΟΛΟΣΕΛΙΔΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΤΕΧΝΗΣ

FORTUNÈ BOISGOBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Καὶ νομίζεις πῶς αὐτὸ ἀρκεῖ; Νομίζεις ὅτι ἐξομολογούμενος ὅτι ἐφέρθῃς κακῶς διορθῶνεις τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπροξενήσας;

— Ὅχι βέβαια. Θέλω νὰ τὸ διορθώσω καὶ θὰ τὸ διορθώσω, μὴν ἀμφιβάλλεις, θεῖέ μου. Πρὸ ὀλίγων ὥρων τὸ ἀπεφάσισα καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ στείλετε νὰ μὲ ζητήσετε, διότι ἐσχόπευα νὰ ἔλθω μόνος μου σήμερον τὸ πρωτὶ νὰ σὰς εἶπω πῶς θὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἔφερα.

— Εἶνε πολὺ ἀργά· ὅσα καὶ ἂν εἴπῃς εἰς τὴν Ἀλίην ἐκείνη βέβαια δὲν θὰ σὲ ἀκούσῃ.

— Πρέπει νὰ πιστεύσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐγὼ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνοὲλ εἶνε ὁ συνένοχος καὶ ἴσως ὁ ἐραστής τῆς γυναίκος, ἡ ὁποία ἔλαβε μέρος εἰς τὴν κλοπὴν τοῦ χρηματοκιβωτίου σας.

— Τὴν ἀπόδειξιν! Ποίαν ἀπόδειξιν;

— Ἀπόδειξιν βεβαίαν. Ἄν θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε θὰ πεισθῆτε. Σὰς εἰδοποιῶ μόνον ὅτι εἶνε μακρὰ ἱστορία.

— Ὅμιλει. Ἐγὼ ὑπομονήν. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ σὲ συγχωρήσω μὴ μοῦ κρύψῃς τίποτε.

— Ἐ' ἀρχίσω ἀπὸ ἓνα πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ σὰς ἐκπλήξῃ. Πρὸ τῆς κλοπῆς τοῦ κιβωτιδίου τοῦ Βορισῶφ καὶ τῶν πενήντα χιλιάδων φράγκων εἶχε γίνοι ἀλλῆ ἀπόπειρα, τὴν ὁποίαν ὁ Βινιορὺ καὶ ἐγὼ ἐγνωρίζαμεν.

— Καὶ δὲν μὲ εἰδοποιήσατε;

— Ὁ Βινιορὺ ἤθελε νὰ σὰς εἰδοποιήσῃ, ἀλλ' ἐγὼ ἀντέτεινα. Μίαν τετάρτην βράδυν εἶχαμε δειπνήσει μαζί καὶ ἠρχόμεθα σπίτι σας. Εἶδαμεν φῶς εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἐμβήκαμεν; Καὶ τί θορρεῖτε πῶς εἶδαμεν. Τὸ χεῖρι μιὰς γυναίκος πιεσμένο εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ χρηματοκιβωτίου σας.

— Χεῖρι!.. τί μοῦ λὲς τόρα;

— Ναι, χεῖρι, τὸ ὁποῖον ὁ συνένοχος τῆς γυναίκος ἔκοψε καὶ τὸ ἔρριψε ἐγὼ εἰς τὸν Σηκουάνα ἔπειτα. Τὸ εὐρήκαμεν, τὸ ἐπῆγαν εἰς τὴν Μόργην καὶ ἐκεῖ τὸ ἐκλεψαν ἀπάλιν.

— Πῶς, ἐκείνη ἡ ἱστορία· ποῦ ἔγραψαν ἢ ἐφημερίδες...

— Ἦτον ἡ ἀπόπειρα διαρρήξεως τοῦ χρηματοκιβωτίου σας. Ἐγὼ καὶ ὁ Βινιορὺ ἐμπορούσαμεν νὰ δώσωμεν λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.

— Καὶ δὲν τὸ ἐκάματε; αὐτὸ εἶνε τρομερόν.

— Εἶχ' ἀποφασίσει νὰ εὕρω μόνος μου τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶχε κόψει τὸ χεῖρι τῆς.

— Σὲ 'ξεύρω! Πῶς ὅμως ὁ Βινιορὺ ἐσυμφώνησε εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα; Τὸ

— "Όχι. 'Ο πρώην γραμματεὺς σας ἐγνώριζεν ὅτι ἔχει φίλους, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ τὸν ἐγκατέλειπον, καὶ ἐτήρησε σιωπὴν ἐπίμονον.

— Λοιπὸν... τί θὰ τὸν κάμετε; ἂν σκοπεύετε νὰ τὸν παραδώσετε εἰς τὴν δικαιοσύνην δὲν ἀντιτείνω, ἀλλά...

— Δὲν θὰ τὸν παραδώσω, διότι μοῦ ἔφυγε.

— Σὰς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θὰ δυσαρρστηθῶ, εἶπεν ὁ κύριος Δορζέρ ἂν 'πάγη νὰ κρεμασθῆ ἄλλοῦ.

— Δὲν θὰ κρεμασθῆ πουθενά, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν κρεμοῦν καὶ δὲν πιστεύω ὅτι σκέπτεται νὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ.

— Εἶνε λοιπὸν ἐδῶ ἀκόμη;

— Εἶνε εἰς τὸ Παρίσι καὶ ὅχι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σουρέζνης. Δι' αὐτὸ ἦλθα ἐδῶ.

— Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, συνταγματάρχα, ἐψιθύρισεν ὁ τραπεζίτης, τὸν ὁποῖον ἡ εἰδήσις αὐτῆ ἐθροῦθει πολὺ. Θὰ λάβω τὰς προφυλάξεις μου.

— Θὰ κάμετε καλὰ, διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ εἰσέλθῃ ἐδῶ. Ἔχει πρὸς τοῦτο λόγους, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε μοῦ ἐνεπιστεύθητε καὶ τοὺς ὁποίους κρίνω περιττὸν νὰ σὰς ὑπομνήσω τόρα.

Θὰ σὰς εἶπω μόνον τί συνέβη χθὲς τὴν νύκτα διὰ νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς σας καὶ παρακαλῶ τὸν κύριον ἀνεψιὸν σας νὰ μὲ ἀκούσῃ προσεκτικὰ. Γνωρίζει διακτὶ θέλω νὰ ὀμιλήσω παρουσίᾳ του.

— Ἄλλ' ἐγὼ δὲν γνωρίζω καὶ ἤθελα νὰ τὸ μάθω, εἶπεν ὁ κύριος Δορζέρ, ἐπὶ πλέον θορυβημένος.

— Εἶνε δίκαιον αὐτό, εἶπεν ὁ Βορισῶφ. Μάθετε λοιπὸν ὅτι ὁ κύριος εἶνε ἐπιφορτισμένος ἀπὸ κάποιον νὰ ἐπανεύρῃ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ. Καὶ τόσον ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ ἢ ἀποστολῇ του, ὥστε ἦλθε σπῆτι μου καὶ ἀπήτησε νὰ τοῦ ἀποδώσω τὸν αἰχμάλωτόν μου.

— Τὸ ἔκαμες αὐτό! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δορζέρ.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος σταθερῶς, καὶ θὰ τὸ ἔκαμνα καὶ πάλιν ἂν ἦτο ἀνάγκη.

— Δὲν ἀμφιβάλω, ἀλλ' εἶνε ἀνωφελὲς πλέον, εἶπεν εἰρωνικῶς ὁ συνταγματάρχης. Ἐπανέρχομαι λοιπὸν εἰς τὴν διήγησίν μου.

Χθὲς εἰς τὴν λέσχην ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ἐνὸς Ρώσου, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζα, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη ὡς ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πολιτικῆς Ἀστυνομίας, καὶ μοῦ ἔδωκεν ἀποδείξεις τῆς θέσεώς του.

Ἦρχετο εἰς Παρισίους, μοῦ εἶπε, διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἀντιπαράστασιν τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ μετὰ τινος γυναικὸς, ἡ ὁποία εἶνε ἐδῶ ἡ δραστηριωτέρα ἀντιπρόσωπος τοῦ μηδενισμοῦ, ἰσχυρίζετο δὲ ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶχε σχέσεις πρὸς αὐτόν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ σχέδιά του.

Πράγματι δὲ μὰς ὑπεδέχθη πολὺ καλὰ. Μὰς ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον καὶ ἐσυμφωνή-

σαμεν νὰ ὀδηγήσω ἐκεῖ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ. Τὸν ὀδήγησα, ἀλλὰ πολὺ ἀργὰ ἐνόησα ὅτι συνελήφθη εἰς παγίδα. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν σύμφωνοι διὰ νὰ τὸν ἀφαρπάσωσιν.

Σήμερον τὸ πρωῖ, ἐπιστολὴ ἐκ Πητροπόλεως μὲ διεφώτιζε περὶ τῶν συμβάντων τῆς νυκτός. Οὐδένα μὲ εἶχον στείλει καὶ ὁ Ρώσος αὐτὸς ἦτο μηδενιστῆς.

— Ἦμουν βέβαιος.

Ἡ ἐπιφώνησις αὕτη ἐξέφυγε τοῦ στόματος τοῦ Μάξιμου προτοῦ ἔτι σκεφθῆ.

— Τὸν γνωρίζετε λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἠρώτησεν ὁ Βορισῶφ.

Ἄνεψιὸς τοῦ κυρίου Δορζέρ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ κρατηθῆ.

— Δὲν τὸν γνωρίζω, ἀλλὰ τὸν εἶδον, ἀπεκρίθη.

— Καὶ ἔμπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τοῦ εἶδατε; ἠρώτησεν ὁ Βορισῶφ μετ' εἰρωνικῆς εὐγενείας.

— Τὸν εἶδα νὰ γευματίζετε μαζὺ χθὲς τὸ βράδυ, εἰς ἕνα ἐστιατήριον, κατὰ τὴν λεωφόρον τοῦ μελοδράματος, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος ἔχων ἀπόφασιν τὰ πάντα νὰ ὀμολογήσῃ.

— Καὶ πῶς γνωρίζετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποῖου ὀμιλῶ εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ἐγευματίσειε μαζὺ μου!

— Τὸ ζεύρω, διότι σὰς ἠκολούθησα.

— Ἐκτελεῖτε λοιπὸν καὶ ἀστυνομικὰ χρέη, καθὼς φαίνεται;

— Βέβαια. Ἐπιτρέπεται καὶ τοῦτο ὅταν ἔχη νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ κατάσκοπον.

— Μάξιμε! ἀνέκραξεν ὁ τραπεζίτης, ἀπευθύνων πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του αὐστηρὸν βλέμμα.

— ὦ! ἀφήσατε τὸν κύριον νὰ λέγῃ, ἐπανελάσεν ὁ συνταγματάρχης χωρὶς νὰ συγκινηθῆ, δὲν μὲ μέλλει κἄν καὶ ἔχω ἄλλως τε καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις νὰ τοῦ ἀπευθύνω.

— Θέλετε νὰ μάθετε ἕως ποῦ σὰς ἠκολούθησα. Βεβαιωθῆτε, ὅτι εἶδα τὰ πάντα. Ἦμουν εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῦ μελοδράματος ὅταν ἐπήγατε εἰς τὸ θεωρεῖον τῆς γυναικὸς ἐκείνης. Καὶ σὰς ἠκολούθηον μὲ ἄμαζαν ὅταν ἐπηγαίνατε εἰς τὴν ὁδὸν Ζουφροά.

Ἐμεῖνα δὲ εἰς ἕνα σπῆτι ἀντικρὺ τοῦ μεγάρου ὅπου εἰσήλθατε, ἕως ὅτου ἐφύγατε βραδύτερον.

— Τὰ συγχαρητήριά μου, κύριε, εἶσθε ἰκανότερος ἀπ' ὅ,τι ἐνόμιζα. Οἱ μηδενισταὶ εὗρηκαν εἰς τὸ πρόσωπόν σας σπουδαῖον σύμμαχον.

— Πολὺ καλὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῶν μηδενιστῶν.

— Ἀφοῦ τὸ λέγετε, σὰς πιστεύω, ἀλλ' εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ σκέπτωμαι τὸ ἐναντίον, διότι ἀφοῦ ἐπεράσατε μέρος τῆς χθεσινῆς νυκτός σας νὰ μὲ κατασκοπεύετε, βεβαίως δὲν τὸ ἐκάματε διὰ νὰ μὲ βοηθήσετε κατ' αὐτῶν.

— Μὴ διαστρέψετε τὰ ζητήματα, παρακαλῶ. Εἶχα μάθει, ὅτι ἐκρατεῖτε διὰ τῆς βίας ἄνθρωπον, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐνδιαφερόμην, ἐπειδὴ ὑπέθετα ὅτι τὸν κατη-

γόρουν ἀδίκως. Ἦθελα νὰ μάθω τί ἐσκοπεύατε νὰ τὸν κάμετε. Ἔμαθα.

— Πολὺ καλὰ. Ἄμπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ποῖα εἶνε τόρα ἡ γνώμη σας περὶ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ;

— Δὲν ἔχω καμμίαν αἰτίαν νὰ μὴ σὰς ἀπαντήσω. Ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ εἶνε βεβαίως φίλος τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἡ ὁποία χθὲς τὸ βράδυ σὰς ἐπερίπαιζε τόσον εὐφρῶς.

— Δόξα τῷ Θεῷ. Παραδέχεσθε ἐπίσης ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀνήκει εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν κλεπτῶν, τῶν ἐμπρηστῶν καὶ τῶν δολοφόνων;

— Τὸ παραδέχομαι, διότι ἔχω καὶ ἀποδείξεις τούτου. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔλεγα εἰς τὸν θεῖόν μου ἅμα ἦλθετε.

— Καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτὰς ἔμπορεῖτε νὰ μὲ τὰς προμηθεύσετε;

— Πρὸς τί; Ἀφοῦ καθὼς εἶπατε θὰ φύγατε καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψετε πλέον. Αἱ συνωμοσίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνονται ἐδῶ δὲν σὰς ἐνδιαφέρουν πλέον.

Ἄλλως τε ἡ πεποιθήσις μου στηρίζεται ἐπὶ γερονότων προσωπικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε.

Ὡς πρὸς τὴν συνενοχίαν τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ, ἐγὼ πρῶτος κηρύσσω ὅτι δὲν εἶνε ἀμφίβολος. Ἀφοῦ ἠλευθερώθη ἀπὸ μίαν ἀρχεῖαν γυναῖκα βοηθουμένην ἀπὸ ἕνα ψευδῆ ἀστυνομικὸν πράκτορα, θὰ εἶπῃ ὅτι ἀποτελεῖ μέλος τῆς ἐταιρίας.

— Εἶσθε πολὺ καλὰ πληροφορημένος, εἶπεν ὁ Βορισῶφ μετὰ μειδιάματος κακοβούλου.

— Ὅχι καλλίτερον ἀπὸ σὰς, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος, ἂν καὶ εἶδα μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδατε σεῖς, διότι ἐφύγατε ἀμέσως ἅμα ἐπυροβόλησε κάποιος γείτων' δὲν ἔχω ὅμως καμμίαν αἰτίαν νὰ σὰς κρύψω τί συνέβη κατόπιν.

Ἐφθασαν οἱ κλητῆρες καὶ ὁ ἀστυνόμος. Ἐπεσκέφθησαν τὸ μέγαρον λεπτομερῶς καὶ παρετήρησαν ὅτι ὅλη ἡ συμμορία εἶχε φύγει μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ διὰ τοῦ τοίχου τοῦ κήπου.

— Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς πληροφορίας, ἀλλὰ τὰς ἐγνώριζα ἤδη. Ἔστειλα σήμερον τὸ πρωῖ εἰς τὴν ὁδὸν Ζουφροά τοὺς ἀνθρώπους μου, οἱ ὁποῖοι μ' ἐπληρόφησαν ἀκριβῶς.

Προσθέτω μάλιστα ὅτι δὲν ἦλθα νὰ ἴδω τὸν κύριον θεῖόν σας διὰ τὸ πολιτικὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως.

Ἐπιθέτω ὅτι ὀλίγον τὸν ἐνδιαφέρει ὅτι ὁ ἀρχαῖος γραμματεὺς του συνωμοτεῖ ἢ ὄχι κατὰ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως, ἐνδιαφέρεται ὅμως νὰ βεβαιωθῆ περὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὡς κλέπτου.

Ἐμμαντεύσατε συνταγματάρχα, ἀνέκραξεν ὁ τραπεζίτης. Ὁ συνωμότης πιθανὸν νὰ ἐμπνῆ καὶ ἐνδιαφέρον, ἐνῶ ἂν ἦμουν βέβαιος, ὅτι ὁ Καρνοέλ ἐκλεψε...

— Ἄν μὲ ἀκούσετε δὲν θ' ἀμφιβάλετε πλέον. Ὅτε ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ ἔπεσεν εἰς χεῖράς μου, ἐνήργησα πρὸς αὐτὸν ὡς ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι τοῦ κόσμου. Τὸν ὑπέβαλλον εἰς ἔρευναν καὶ ἐπὶ τέλους εὗρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πέντε δέσμαι τραπε-

ζογραμμάτων, ἀνὰ δέκα χιλιάδων φράγκων.

— Ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον μοὶ ἐπῆραν. Φῶς φανερόν.

— Καὶ τόσῳ φανερόν μάλιστα, ὥστε δυσκολεύομαι πολὺ νὰ τὸ πιστεύσω.

— Ἴδου τὸ ποσόν, ἐπανέλαθεν ὁ Βορισῶφ ἐξάγων τὰ γραμματῖα ἐκ τοῦ χρηματοφυλακίου τοῦ τὰ φέρω ὅπως τὰ εὐρῆκα. Δὲν σὰς τὰ παρέδωκα ἐνωρίτερον, διότι ἠλπίζα πάντοτε ὅτι θὰ ὁμολογήσῃ, ὥστε νὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης σας καὶ τῆς ἰδικῆς μου.

— Εἶνε εὐκόλον νὰ προμηθευθῇ κανεὶς πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων ὅταν διαθέτῃ τὰ μυστικά τῆς κυβερνήσεως, ἐπιθύρῃσεν ὁ ἀνεψιός, ὑποπτευόμενος ὅτι ὁ Βορισῶφ παρεσκεύασε ταύτην τὴν σκηνὴν πρὸς τὸ συμφέρον του.

— Δὲν ἔμπορῶ νὰ δεχθῶ τὰ χρήματα αὐτὰ ἐνόσῳ δὲν εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς προσλεύσεως των, ἐπιθύρῃσεν ὁ θεός, μὴ ὧν καὶ αὐτὸς πεπεισμένος περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ συνταγματάρχου.

— Ἐὰν ἀρνηθῆτε, θὰ εὐρεθῶ ἡνγκασμένος νὰ τὰ δώσω εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἐπειδὴ δὲν μοὶ ἀνήκουν, ἀπεκρίθη ὁ Βορισῶφ. Θὰ σὰς ἀποδείξω ὅμως ὅτι δὲν τὰ προσφέρω ἐξ ἰδίων μου διὰ νὰ καταστρέψω τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Ὅταν τὸν ἠρώτησα πού εὔρε τόσῳ μέγα ποσόν, μοὶ εἶπεν ὅτι τοῦ ἐστάλη ἀπὸ κάποιον, ὁ ὁποῖος ὤφειλεν εἰς τὸν πατέρα του.

— Πολὺ πιθανόν, εἶπεν ὁ Μάξιμος χαμηλοφώνως.

— Ὅχι αὐτὸ δὲν εἶνε πιθανόν, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Δορζέρ. Ὁ πατὴρ του ἀπέθανε κατεστραμμένος. Οὔτε λεπτὸν ἄφησε, οὔτε πιστώσεις οἷας δῆποτε φύσεως. Τὸ εἰξεύρω καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἀφοῦ τὴν προτετραίαν τοῦ θανάτου του, μ' ἐπεφόρτισε νὰ διορθώσω τὰς ὑποθέσεις του. Ἄν τῷ ἐχρῶσταν πενήντα χιλιάδας φράγκων θὰ μοὶ τὸ ἔλεγε.

— Αὐτὸ καὶ γὰρ εἶπα εἰς τὸν υἱόν του, ἐπανέλαθεν ὁ συνταγματάρχης· τότε ὁ υἱὸς του μοὶ ἔδειξε τὸ γράμμα αὐτό, περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου θὰ κρίνετε τώρα. Ἴδου το.

— Ὁ κύριος Δορζέρ ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ γράμμα καὶ ἀνέγνωσε ταχέως.

— Δὲν εἶνε ὑπογεγραμμένον, εἶπεν. Ἐξώφλησις χρέους ἀνώνυμος εἶνε ἀπαράδεκτος.

— Τί λέγεις σὺ περὶ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ θεὸς μεταβιβάζων τὸ γράμμα εἰς τὸν ἀνεψιόν.

— Λέγω, εἶπεν ὁ Μάξιμος ἀφοῦ ἐξήτασε τὴν ἐπιστολὴν μετὰ προσοχῆς, ὅτι δὲν εἶνε ἀληθής. Ποῖος ὅμως τὴν ἔκαμε; Ἄγνωστος. Τὸ παράξενον εἶνε ὅτι εἶνε γραμμένη εἰς χαρτὶ μὲ τετραγωνίδια, τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι.

— Καὶ ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ δὲν εἶχε ποτὲ φίλους ἐμπορευομένους, ἀπεκρίθη ὁ τραπεζίτης. Ἄν ποτε εἶχε δανείσει εἰς τινὰ, θὰ ἦτο κανεὶς ἐκ τῶν ὁμοίων του. Ἄλλως τε δὲ ποτὲ ἔμπορος

δὲν ἀποδίδει τὸ χρέος του δι' ἀνώνυμος ἐπιστολῆς.

— Ὅποθεν ἐξάγεται, συνεπέραναν ὁ Βορισῶφ, ὅτι ὁ υἱὸς ἔβαλλε νὰ τοῦ γράψουν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν κατοχὴν τῶν χρημάτων.

— Ὑποθέτω λοιπόν, κύριε, ὅτι εἴσθε πεπεισμένος περὶ τῆς ἠθικότητος τοῦ πράκτορος αὐτοῦ τῶν μηδενιστῶν.

— Ὡ! ἐντελῶς, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Δορζέρ.

— Ὁ Μάξιμος δὲν ἦτο ἴσως τῆς αὐτῆς γνώμης, ἀλλὰ δὲν εὔρε τί ν' ἀντιτείνῃ.

— Ὡστε, ἐπανέλαθεν ὁ συνταγματάρχης, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς παραδώσω καὶ τὸ γράμμα καὶ τὰ χρήματα. Δὲν θὰ ἐνασχοληθῶ πλέον περὶ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ, ἀφοῦ ἀναχωρῶ εἰς Πετρούπολιν. Θὰ εἶμαι ὑπάλληλος εἰς τὸ ἐξῆς ἐν Ρωσίᾳ, ὅπου εἶνε ἀπίθανον ὅτι θὰ ἔλθῃ ποτε ὁ πρῶν γραμματεὺς σας.

— Ἄν οἱ συνένοχοί του μοῦ τύχῃσιν ποτὲ εἰς τὰ χεῖρα θὰ σὰς εἰδοποιήσω περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς κλοπῆς.

— Ὅτι καὶ ἂν συμβῇ ἀναχωρῶ ἡσυχος, διότι σὰς ἐπληροφόρησα περὶ τοῦ ποιοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ σὰς ταροχῆ. Ἄν ἀρχίσῃ καὶ πάλιν τὰς ἀυθάρδεις ἀποπειράς του δύνασθε κάλλιστα νὰ τὸν ἀποστομώσετε.

— Ὁ κύριος Βορισῶφ εἶχε καταθέσει τὰ τραπεζογραμμάτια ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μεταβιβάσει τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κύριον Δορζέρ.

— Καὶ ἦδη, κύριοι, σὰς χαιρετῶ. Ὁ ἐπιστάτης μου θὰ ἔλθῃ κατὰ τὰς τρεῖς ν' ἀποσύρῃ τὸ κεφάλαιόν μου.

— Τὰ πάντα θὰ εἶνε ἔτοιμα, εἶπεν ὁ τραπεζίτης, ὡς πρὸς τὸ ποσόν ὅμως αὐτὸ ἀμφιβάλλω ἂν πρέπει.

— Εἴσθε πάντοτε ὁ κύριος νὰ τὸ διαθέσετε ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν πράξεων, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης. Χαίρετε, κύριε. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ συναντηθῶμεν πλέον εἰς τὴν Γαλλίαν.

— Σὰς παρακλῶ νὰ προσφέρετε τὰ σέβη μου εἰς τὴν δεσποινίδα Δορζέρ καὶ νὰ μὲ θεωρεῖτε πάντοτε ἐκ τῶν φίλων σας.

— Καὶ ταῦτα λέγων ἐχαιρέτισε καὶ διηυθύνετο πρὸς τὴν θύραν, ἀλλὰ προτοῦ ἐξέληθη ἐπιστράφη εἰπὼν τελευταῖον πρὸς τὸν Μάξιμον:

— Πιστεύσατέ με, κύριε, μὴ καταδιώξετε τοὺς σωτήρας τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ. Εἶνε ἱκανοὶ νὰ σὰς φανεύσωσι.

— Καὶ ἐξηφανίσθη ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὑπηρέτης Ἰωσήφ εἰσήλθε διὰ τῆς θύρας λέγων:

— Ἡ δεσποινὶς μὲ στέλλει νὰ σὰς εἰδοποιήσω ὅτι τὸ γεῦμα εἶν' ἔτοιμον.

— Καλὰ, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Δορζέρ μετ' ἀνησυχίας. Εἰπέ της ὅτι ἔρχομαι.

— Ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθε καὶ ὁ τραπεζίτης ἔμεινε μόνος μετὰ τοῦ Μάξιμου, ὀλιγότερον θορυβημένου.

— Ὁ διάβολος νὰ πάρῃ καὶ τὸν Ρώσον καὶ τὰς ἀποκαλύψεις του, ἀνέκραξεν ὁ θεός. Μοῦρχειται νὰ τρέξω νὰ τοῦ δώσω πίσω αὐτὰ τὰ γραμμάτια.

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ ἀνεψιός. Ὑποθέτετε ὅτι τὰ ἔφερε μόνος του διὰ νὰ ἀτιμάσῃ περισσότερο τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ; Δὲν τὸν νομίζω ἱκανὸν τοιαύτης ἀτιμίας;

— Ὡστε, λέγεις ὅτι εἶπε τὴν ἀλήθειαν;

— Ναί, ὡς πρὸς τὸ ὅτι αἱ πενήκοντα χιλιάδες φράγκων εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ πρῶν γραμματέως σας. Μένει τώρα νὰ μάθωμεν ποῖος ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν.

— Ἀμφιβάλλεις ὅτι εἶνε αὐτὸς ὁ δυστυχής;

— Ὅχι ἀκριβῶς, ἂν καὶ τοῦτο καταστρέφει τὰς σκέψεις μου περὶ τοῦ χαρακτῆρός του. Ἀλλ' ἀδιάφορον. Μεταξὺ τῆς κλοπῆς χρημάτων καὶ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν διέπραξεν, ἡ διαφορὰ εἶνε πολὺ μικρά. Νὰ συνεταιρισθῇ μὲ ληστὰς οἱ ὁποῖοι παραβιάζουν χρηματοκιβώτια ὑπὸ τὸ πολιτικὸν πρόσχημα, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνατινάσσουσιν εἰς τὸν ἀέρα τ' ἀνάκτορα, εἶνε περισσότερο παρ' ὅ,τι πρέπει διὰ νὰ κακοσυστήσῃσιν ἓνα ἄνθρωπον.

— Εἶμαι βέβαιος ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ περίπτωση τοῦ Καρνοέλ.

— Καὶ γὰρ, ἀφ' ὅτου ἤκουσα τὴν συνομιλίαν σου μετὰ τὸν Βορισῶφ, ἂν καὶ μόνον τὰ μισὰ ἐνόησα. Μία γυναῖκα, ἀπαγωγὴ, ἡ ὁδὸς Ζουφροζ... καὶ δὲν ἠθμοῦμαι τί ἄλλο ἀκόμη. Δὲν ζεῦρε κανεὶς τί τρέχει.

— Ὅ! αὐτὰ συνδέονται μετὰ τὴν ἱστορίαν πού ἤθελα νὰ σὰς πῶ ὅταν ὁ Βορισῶφ μὰς διέκοψε... τὴν ἱστορίαν τοῦ κομμένου χερσιῶ.

— Ἄ! ναί, λέγε λοιπόν. Ἄλλο πάλι αἰνίγμα αὐτό, χειρότερον ἀπὸ τ' ἄλλα.

— Θὰ σὰς τὸ λύσω ἐγὼ μὲ ὀλίγα λόγια. Σὰς εἶχα πῆσιν ὅτι ἔβαλλε εἰς τὴν τσέπη μου τὸ κομμένο χεῖρι, μαζὺ μὲ τὸ βραχιόλι τοῦ χερσιῶ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐφύλαξα διὰ νὰ εὐρῶ τὸ πρόσωπον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκε. Αὐτὸ τὸ βραχιόλι παρ' ὀλίγον νὰ μοῦ κοστίσῃ πολὺ ἀκριβὰ.

— Ἐνα βράδῳ πού ἦμουν εἰς κάποιον δημοσίον χορὸν, ἐ γνώρισα μίαν πολὺ ὠραίαν γυναῖκα καὶ ἴλιγο ἀγρίαν, ἡ ὁποία μοῦ ἐπέτρψε νὰ τὴν συνοδεύσω εἰς τὸ σπιτί της ὅπου μ' ἐπερίμεναν μερικοὶ κκυοῦργοι διὰ νὰ μὲ δολοφονήσωσι καὶ μοῦ πάρουν τὸ βραχιόλι. Ἐπὶ τέλους κατώρθωσα νὰ τοὺς διαφύγω.

— Μοῦ τὰ διηγήθης αὐτά. Σ' ἐγλύτωσε τότε ὁ Γῶγος.

— Μάλιστα. Τώρα θὰ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸν Γῶγον, ἀλλ' ἄς τελειώσωμεν πρῶτα.

— Ἡ γυναῖκα αὕτη ἐχάθηκε καὶ εἶχον ἀπελπισθεῖ ὅτι θὰ τὴν ἐπανεύρω, ὅταν μετ' ὀλίγον χρόνον τὴν συνήντησα εἰς τὸ θέατρον. Μ' ἐχαιρέτισε πολὺ γλυκὰ καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ θεωρεῖόν της τὴν προσεκάλεσα νὰ δειπνήσωμεν καὶ ἐδέχθη. Ἐπήγαμεις εἰς τὸ Μπρεμπάν καὶ εἰς τὸ τέλος κατώρθωσε νὰ μοῦ φύγῃ μὲ τὸ βραχιόλι μαζὺ.

— Εἶνε λοιπὸν φανερόν ὅτι αὐτὴν τὴν εἶχε στείλει ἡ ἰδία ἡ κλέπτρια καὶ ἡ ὁποία

